

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 61. Hispaniæ & Neapolis Regum indignatio contra Pontificem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

ri iussit, ut ad ejus ædes delati, pa- Sæc. XVIII.
 lam declararent, tres præcipuos se- A. C. 1736.
 ditionis Auctores sese Cardinalis ar-
 bitrio commisisse, ac palam falsos esse,
 se acerbissimas pœnas promeritos qui-
 dem, nomine tamen totius populi præ-
 cipue pro his tribus se gratiam veniam-
 que precari. Verum Conservatores ad
 hanc ludicram deprecationem concur-
 rere detrectabant: unde Cardinalis
 Aquaviva dimissis hisce tribus homini-
 bus ad Regem Hispaniæ perscripsit, se
 nullo pacto satisfactionem a Romanis
 obtinere potuisse.

§. LXI.

*Hispaniæ & Neapolis Regum indig-
 natio contra summum Pon-
 tificem.*

Frustrata petitæ satisfactionis spes Hi-
 spaniæ & Neapolis Reges ad reci-
 procas offensiones provocabat; accep-
 to quippe datæ repulsæ nuntio Philip-
 pus Hispaniæ Rex Cardinalibus Aqua-
 vivæ & Bellugæ præcepit, ut insalu-
 tato Papa Urbe excederent. Pariter
 omnes tam Hispani quam Neapolitani
 Roma intra duodecim dies, & octavo
 post die e tota ditione Ecclesiastica ad
 sua quisque Regna transmigrare
 X 3 jussi

Sæc. XVIII. jussi sunt, quod si secus facerent, eos
 A. C. 1736. pro Regum suorum hostibus habendi;
 mox vero Cardinalis Aquaviva Hispani & Neapolitani Regum insignia ab eorum Palatiis abstrahi ædesque occidendi mandavit. Enimvero Pontifex hos Principes placandi omnia adhibuit media, & satisfactionem, quæ par esset, obtulit. Ast incassum omnia; eodem enim ferme tempore Neapolis Rex Raynerium Simonem Pontificium Oratorem Regno abire jussit, & Silvio de Valentibus pariter Apostolico apud Catholicum Regem Nuntio, qui Madritum post Alammanii obitum ad suam Legationem contenderat, Philippus Rex Bajonæ significari præcepit, ne Regnum ingredi auderet. Insuper inter Romanam & Neapolitanam Aulam omne commercium ac societas interdita; & Hispani in exerenda sua ultione moram ideo duntaxat trahere videbantur, ut de præscribendis durioribus reconciliationis legibus sat amplum deliberandi spatium nanciscerentur. Interim Pontifex singulis ferme diebus Cardinalium cætus habebat, in quibus serio deliberatum, qua demum ratione salvo sedis Apostolicæ honore reconciliatio cum utroque Rege initi posset; Verum omnia Patrum consilia elusit Aulæ Hispanæ gravitas; Regi enim

enim persuadebant Ministri, nunquam ^{Sæc. XVIII.} pacem Pontifici esse reddendam, nisi, A. C. 1736.
 uti Franciæ, ita & Hispaniæ & Neapolis Regibus, omnia Beneficia Ecclesiastica pro suo arbitrio conferendi jus esset indulturus. Dura quidem erat hæc conditio, ejus tamen asperitatem superabat ardentissimum, quo Pontifex flagrabat, restituendæ unionis desiderium; haud parum vero ad prosperum negotii successum attulere preces publicæ, quas in Lateranensi Basilica expositis sacratissimis utriusque Apostolorum Principis Petri & Pauli Capitibus indixerat: ut concordia tot humanis conatibus incassum quæsitam tandem divino munere reperiretur. Nec Papam spes sua fefellit; siquidem mox de reddenda pace, & quod sane mirum, ipso etiam Aquaviva strenue adlaborante, serio agi cæptum est, & jamjam inter Madritensem, & Neapolitanam Aulam cum Pontificia commercium epistolare apertum, ipsisque Ecclesiasticis indultum, ut denuo Romam reverti possent. Ast adversus hæc bene cæpta asperiores Hispani Regis conditiones animum jamjam ad mollitudinem pronum rursus indurabant: primo enim a Papa petebat, ut Feudi, quod in Neapolis regnum obtendit, juri cederet II. Castrum & Roncilio-

Sec. XVIII. ncilionem Carolo Hispano assereret.

A. C. 1736. eumque prærogativa *perpetui dictatori*

& Senatoris Romani decoraret III. Utriusque Siciliae Regi idem, quod ceteri Reges haberent, Purpuratos nominandi jus concederet. IV. Puglianam arcem Hispanis vel Carolo infanti traderet, bellique nuperi expensas resarciret. V. Tam Hispano quam Neapolitano Regibus omnia beneficia Ecclesiastica conferendi facultatem daret. VI. Regi Neapolitano Auditem Rotæ & Consistorii Advocatum Romæ habendi jus indulgeret. Præterea Hispaniæ Regina a Pontifice postulabat, ut Barnabitarum Ordinem aut penitus extingueret, vel eorum bona Regi adjudicaret, eoquod hoc Ordo, ut obtendebatur, contra Regis edictum Regiosque Ministros mercium prohibitarum negotiatoribus auxiliatrices manus præstitisset. Verumtamen harum petitionum insolentia summum Pontificem tantopere offendit, ut perlam declararet, se de concordie legibus nunquam deinceps acturum, nisi prius tam Neapolitano quam Hispano sedis Apostolicæ Nuntio suam legationem obire concederetur, & Romam evocati Hispani una omnes redeundi facultatem haberent, ac denique dimisso Cardinale Aquaviva alius Orator

Pon-

Pontifici magis acceptus, magisque pa- Sæc. XVIII.
 catus nominaretur: Insuper Altovitius A. C. 1736.
 Præsul, qui ut Ludovico Cardinali Hi-
 spani Regis Filio rubrum Biretum Mad-
 ritum delaturus jamjam sese itineri ac-
 cinxerat, Romæ subsistere a Papa jus-
 sus est.

§. LXII.

*Paterna Clementis sollicitudo pro re-
 parandis damnis ditioni Pon-
 tificiæ illatis.*

Per assiduas Hispani, Austriacique
 exercitus exactiones, transitus,
 stativa, cursus & recursus tam gravia
 ditioni Pontificiæ, ejusque subditis
 damna fuere illata, ut Clemens quam-
 vis Ferrariæ Bononiæ ac Ravennæ le-
 gationes & status ingenti pecunia sæpius
 sublevare conatus fuerit, nihilominus
 tamen cum ei innotuisset, quod æs
 alienum contrahere, & cives iniquis
 etiam conditionibus usuras accipere
 compulsi fuerint, insuper etiam ma-
 xima rei frumentariæ inopia, & inso-
 lita olei caritas accessisset, hinc anxiis
 curis agitabatur, qua demum ratione
 publicis & privatis subditorum miseriis
 potenter subvenire posset. Tota rei
 difficultas in eo erat, quod Pontificium

X 5

æra-